

LA CRISI HÍDRICA / L'ALTERNATIVA

La Generalitat desestima el Segre al lligar l'aigua de l'Ebre per a Barcelona

- Els excedents del minitransvasament de Tarragona aportaran més de 3 hm³ a la regió metropolitana
- El Govern ha consultat diverses constructores si seria possible tenir les obres acabades a la tardor

XABIER BARRENA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 12.04.08

La Generalitat i el Govern central van establir ahir les bases d'un acord que solucionarà els problemes de subministrament de la regió metropolitana. Barcelona beurà aigua de l'Ebre gràcies a la interconnexió de les xarxes de distribució de Tarragona i Barcelona. El Govern, amb la garantia de subministrament per a la regió barcelonina a la butxaca, va abandonar finalment l'opció --merament tàctica des que l'Executiu central va afirmar la setmana passada que era inviable-- del pla Segre. A nivell tècnic, el projecte d'interconnexió no és més que l'adaptació del que el 2002 va presentar a informació pública el Govern de CiU. I si llavors es van recollir 36.000 al·legacions en contra, també ara promet aixecar crítiques a les terres de l'Ebre.

Fonts de tots dos executius consultades per aquest diari van assenyalar que hi ha acord en el què (el minitransvasament de l'Ebre), en el com (per l'AP-7) i en què s'han donat garanties a la Generalitat que les obres s'acabarien a temps. El llinard d'entrada de restriccions d'aigua està

situat, avui, a l'octubre. Segons aquest principi d'acord, l'Executiu de Zapatero serà el que compri els drets als regants, i la Generalitat, la que pagarà les despeses de les obres.

CANVI DE POSICIÓ

Algunes veus, al reconèixer que s'estava a l'espera de solucionar serrells pendants, van assenyalar que l'oficialització de l'acord depèn, d'una banda, del temps que es prengui la Generalitat tant per explicar a les terres de l'Ebre l'aposta per la interconnexió com per, alhora, permetre la digestió que implica canviar, en hores, d'apostar amb vehemència pel Segre a acceptar l'Ebre.

El 1989 es va posar en marxa el minitransvasament de l'Ebre que dona subministrament al Camp de Tarragona. Per a això, es van reformar les conduccions dels regants, per millorar el seu rendiment, a canvi de poder portar a Tarragona, precisament, l'excedent sorgit d'aquelles millores. Amb tot, els quatre metres cúbics per segon de cabal que preveu el decret llei no són consumits totalment. Es calcula que hi ha un cabal d'1,2 metres cúbics per segon excedentari --que els regants cobren com si es transvasés, i per això ara cobraran dos cops-- i que es transportarà a Barcelona. És a dir, 3,11 hectòmetres cúbics al mes, 0,77 menys dels que preveia el transvasament del Segre, sempre que es pogués extreure aigua les 24 hores.

60 QUILÒMETRES DE CONDUCCIÓ

L'obra unirà mitjançant uns 60 quilòmetres de conducció els dipòsits centrals que té el Consorci d'Aigües de Tarragona (CAT) al barri tarragoní de Sant Pere i Sant Pau fins als d'Aigües Ter Llobregat a Olèrdola (Alt Penedés). El traçat de la conducció és l'autopista AP-7, fins

a Vilafranca. La intenció és aprofitar que aquell tram d'autopista està en obres per posar la canonada fora de l'asfalt però a la vora, en un lateral.

Segons els experts, les principals dificultats de l'operació consisteixen a aconseguir els 60 quilòmetres de canonada i, sobretot, les bombes que han de permetre que el cabal remunti les cotes adverses que hi ha en el seu recorregut. La Generalitat es va posar ahir mateix en contacte amb les principals constructores del sector perquè li donessin les garanties de compliment de termini necessàries.